

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 17CoCsp/5/2024  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8123202360  
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2024  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8123202360.1

## Uznesenie

17CoP/17/2016

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a členov senátu JUDr. Marianny Hirkovej a JUDr. Mariána Hoffmanna, PhD., v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúpená: RIEDL advokátska kancelária s.r.o., so sídlom Slovenská 46, 080 01 Prešov, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, 821 09, IČO: 35 724 803, zastúpený: Remedium Legal, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 53 255 739, o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 17Csp/17/2023-58 zo dňa 20.10.2023 takto

### rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom prvoinštančný súd žalobu zamietol. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobkyne v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Prvoinštančný súd zistil, že pôvodným rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 14Csp/145/2020-153 zo dňa 7.12.2021, ktorý sa stal právoplatným dňa 8.1.2022, bola zamietnutá žaloba, ktorú podal žalovaný, vtedy v postavení žalobcu. Žalobkyne, vtedy v postavení žalovanej, bola priznaná náhrada trov konania z dôvodu, že vtedy žalobca (teraz žalovaný) nemal aktívnu vecnú legitimáciu na uplatňovanie nárokov voči žalobkyne.

Prvoinštančný súd posúdil jednak podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z., ďalej podľa § 3 ods. 5 tohto zákona a vychádzal z ust. § 52 ods. 1 – 4 Občianskeho zákonníka a § 17 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

Prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalovaný v tomto spore nezodpovedá za porušenie povinnosti dodávateľa podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/210 Z.z. Veriteľ – dodávateľ – Slovenská sporiteľňa, a.s. zodpovedá za porušenie práv spotrebiteľa a povinnosti dodávateľa v rámci spotrebiteľského vzťahu. Žalovaný hodlal nadobudnúť pohľadávku od Slovenskej sporiteľne, a.s., uzatvoril zmluvu o postúpení pohľadávky, avšak táto zmluva nebola platná a k postúpeniu pohľadávky na žalovaného nedošlo. Preto právo na primerané finančné zadosťučinenie má spotrebiteľ iba voči dodávateľovi zo zmluvného vzťahu, teda voči svojmu zmluvnému partnerovi zo zmluvy o úvere, nie však voči žalovanému. Preto prvoinštančný súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou v tomto spore bol žalovaný, ktorému patrí nárok na náhradu trov konania voči neúspešnej žalobkyne.

3. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalobkyňa. Namietala, že prvoinštančný súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalobkyňa uviedla, že postup prvoinštančného súdu je nesprávny. Uviedla, že podľa jej názoru je možné uplatniť si nárok na primerané finančné zadosťučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. takmer výlučne voči subjektu, ktorý bol v pôvodnom konaní protistranou. Práve strana v pôvodnom konaní zavinila svoj neúspech. Uviedla ďalej, že nie je možné pripisovať plnú a výhradnú zodpovednosť za neúspech žalovaného v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 14Csp/145/2020 výlučne banke Slovenská sporiteľňa, a.s. Zmluva o postúpení pohľadávok je dvojstranný právny úkon, pri ktorom sú zmluvné strany vo fakticky rovnom postavení. Nikto nenúti banku pohľadávku postúpiť a nikto nenúti postupníka pohľadávku kúpiť. Ide teda o prejav slobodnej vôle. Bol to samotný žalovaný, kto žalobu voči žalobkyňi v pôvodnom konaní podal, vykonal to na základného rozhodnutia, majúci k dispozícii celú dokumentáciu postupovanej pohľadávky. Jeho aktívne konanie ho viedlo k neúspechu v pôvodnom konaní. Preto podľa žalobkyne za primerané finančné zadosťučinenie zodpovedá práve žalovaný. Žiadala, aby napadnutý rozsudok odvolací súd zmenil a žalobe vyhovel.

4. K odvolaniu zaujal písomné stanovisko žalovaný, ktorý žiadal rozsudok prvoinštančného súdu potvrdiť. V celom rozsahu sa stotožnil s rozsudkom prvoinštančného súdu a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Uviedol, že nikdy neporušil spotrebiteľské práva žalobcu a nie je možné ho považovať za osobu, ktorá za porušenie spotrebiteľských práv žalobcu zodpovedá. Žalovaný nie je v konaní pasívne vecne legitimovaný. Medzi žalovaným a žalobkyňou nikdy neexistoval spotrebiteľský vzťah. Vylučuje to absolútna neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky. Žalovaný nikdy v pozícii dodávateľa neporušil akékoľvek spotrebiteľské práva žalobcu. Medzi sporovými stranami neexistuje spotrebiteľský vzťah. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR pod sp. zn. 1Cdo/107/2021, kde pasívna vecná legitimácia bola v takomto obdobnom spore postupníka vylúčená.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa zásad uvedených v § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne.

6. V odvolacom konaní odvolací súd je viazaný nielen rozsahom odvolania, ale aj odvolacími dôvodmi. Odvolací súd nie je viazaný odvolacím návrhom.

Odvolací súd je však podľa § 383 CSP viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil prvoinštančný súd, okrem prípadov, keď dokazovanie zopakuje alebo doplní.

Odvolací súd zistil, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na vykonanie dokazovania na odvolacom súde podľa § 384 CSP, a preto o uplatnenom nároku žalobkyne rozhodol bez nariadenia pojednávania.

7. Žalobkyňa v odvolaní namietala, že prvoinštančný súd vo veci nedostatočne zistil skutkový stav, čo je odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP.

Podľa zákona skutkový základ vytváraný prvoinštančným súdom je základom pre posudzovanie odvolacích námietok aj v odvolacom konaní. Súadne rozhodnutie trpí skutkovými vadami, ak bol nesprávne vytvorený jeho skutkový základ. Táto nesprávnosť môže byť spôsobená buď chybným vyhodnotením návrhov na vykonanie dôkazov, nesprávnym vyhodnotením vykonaných dôkazov, nesprávnosťou postupu alebo záverov pri ostatných spôsoboch vytvárania skutkového základu, alebo je tu predpoklad dotvorenia skutkového stavu ďalšími prípustnými prostriedkami procesnej obrany či prostriedkami procesného útoku.

Vzhľadom na to, že konanie v prejednávanej veci je konaním s ochranou slabšej strany, konkrétne ide o spotrebiteľský spor, ust. § 295 CSP ukladá súdu zvýšenú procesnú aktivitu v prípade, pokiaľ je potrebné vykonať dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol a sú nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd podľa ust. § 295 CSP je povinný aj bez návrhu obstarat' alebo zabezpečiť takýto dôkaz.

8. Ďalší odvolací dôvod, ktorý namietala žalobkyňa je dôvod vyplývajúci z ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, kedy súd prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesprávne právne posúdenie veci predstavuje vadu konania a predpokladom pre správne právne posúdenie veci je náležite zistený skutkový stav. Pokiaľ náležitým spôsobom nie je zistený skutkový stav, potom aj právne posúdenie veci nie je správne. Až náležite zistený skutkový stav môže byť predpokladom pre správne právne posúdenie veci. Ak však je skutkový stav zistený náležite a prvoinštančný súd buď neaplikoval

príslušnú právnu normu, alebo aplikoval nesprávnu právnu normu, alebo obsah správnej právnej normy nesprávne interpretoval, alebo správne zvolenú a správne interpretovanú právnu normu nesprávne aplikoval, vtedy dochádza k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci.

9. Z listín, ktoré mal prvoinštančný súd k dispozícii vyplýva, že žalobkyňa si voči spoločnosti EOS KSI Slovensko s.r.o. Bratislava uplatnila nárok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., kde spotrebiteľ má nárok na primerané finančné zadosťučinenie, ak bol úspešný v pôvodnom konaní, kde uplatnil porušenie práva alebo povinnosti voči dodávateľovi.

Žalobkyňa v žalobe poukázala, že bola úspešná v spore Okresného súdu Prešov sp. zn. 14Csp/145/2020.

Ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Prešov 14Csp/145/2020-153, z ktorého vyplýva, že bol vydaný dňa 7.12.2021 a právoplatnosť nadobudol dňa 8.1.2022, spoločnosť EOS KSI Slovensko Bratislava zažalovala A. B. o zaplatenie 3.000 eur, pretože túto pohľadávku dlhuje právnenému predchodcovi žalobcu. Z vykonaného dokazovania pred prvoinštančným súdom vyplýva, že EOS KSI Slovensko vystupuje ako aktívne vecne legitimovaný subjekt z dôvodu, že na tento subjekt bola celá pohľadávka pôvodného dodávateľa (veriteľa) Slovenská sporiteľňa, a.s., Bratislava, postúpená.

Prvoinštančný súd v rámci konania 14Csp/145/2020 zistil, že výzva podľa § 53 ods. 5 nebola platne doručená, nebolo možné preto zosplatniť pohľadávku a následne postúpiť pohľadávku na nového právneho nástupcu (spoločnosť EOS KSI Slovensko, Bratislava). Preto súd žalobu zamietol. Iné okolnosti z obsahu spisového materiálu nevyplývajú.

10. Žalovaný v prejednávanej veci namietal svoju zodpovednosť za primerané finančné zadosťučinenie žalobkyne ako spotrebiteľky z dôvodu, že z jeho strany nedošlo k porušeniu spotrebiteľských práv žalobkyne, voči nemu sa žalobkyňa nemusela domáhať nárokov z porušených práv, resp. porušenie spotrebiteľských práv namietat', pretože pohľadávka nebola platne zosplatnená pôvodným veriteľom, bola neplatná.

11. S týmto názorom prvoinštančný súd sa stotožnil. Otázka zodpovednostného subjektu pri posudzovaní nároku spotrebiteľa podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. je základnou otázkou, ktorú je potrebné vyhodnotiť pre posúdenie dôvodnosti či nedôvodnosti uplatňovaného nároku žalobkyne v prejednávanej veci. Podľa § 3 ods. 8 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, posledná veta, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. V prejednávanej veci má spotrebiteľ nárok na primerané finančné zadosťučinenie v prípade, pokiaľ bol v základnom konaní úspešný. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany. Tak, ako už odvolací súd v niektorých predchádzajúcich rozhodnutiach konštatoval, predpoklad uvedeného nároku je daný, pokiaľ spotrebiteľ bol úspešný v inom konaní, kde buď úspešne viedol proti dodávateľovi spor alebo úspešne sa bránil takémuto dodávateľovi. V takom prípade základ nároku je daný.

13. Otázka pre posúdenie uplatneného nároku je daná žalobkyňou, či zodpovednostným subjektom, voči ktorému si môže žalobkyňa uplatniť nárok, je jej zmluvný partner z pôvodnej zmluvy spotrebiteľského charakteru, alebo či nárok si môže uplatniť voči tomu, na koho bola postúpená pohľadávka a voči žalobkyňi a uplatňuje si práva a povinnosti vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy.

14. Už zo samej podstaty postúpenia pohľadávky vyplýva, že základ právneho vzťahu postúpenia pohľadávky (cesia) tvorí hmotnoprávny prechod všetkých práv a povinností z pôvodného veriteľa, v danom prípade banky, Slovenská sporiteľňa, a.s., na nového veriteľa EOS KSI Slovensko, Bratislava. Tento hmotnoprávny prechod žalovaný využil na to, že v pôvodnom konaní Okresného súdu Svidník sp. zn. 14Csp/145/2020 si voči žalobkyňi (v tom čase žalovanej) uplatnil všetky nároky vyplývajúce z pôvodne uzatvorenej zmluvy o úvere. Teda žalovaný EOS KSI Slovensko, a.s. Bratislava vystupoval v pôvodnom konaní ako dodávateľ vstupujúci do všetkých práv a povinností spotrebiteľského vzťahu voči žalobkyňi (v tom čase žalovanej). Je preto v prejednávanej veci objektom zodpovednosti za úspech žalobkyne v pôvodnom konaní, keď je povinný niesť zodpovednosť za realizáciu svojich nárokov, voči ktorým sa musela žalobkyňa účinne brániť a keď bolo zistené, že žalovaný (v pôvodnom konaní v pozícii

žalobcu) nemá hmotnoprávny základ pre uplatňovanie týchto práv. Určité časové obdobie od podania žaloby do rozhodnutia súdu však vystupoval v pozícii právneho nástupcu pôvodného dodávateľa, a teda voči nemu musela a vykonala žalovaná v pôvodnom konaní (teraz žalobkyňa) všetky procesné námietky, ako voči pôvodnému dodávateľovi (Slovenská sporiteľňa, a.s.).

15. Na základe uvedeného možno uzavrieť, že žalovaný je v tomto konaní pasívne vecne legitimovaný, keďže samotným podaním žaloby voči žalovanej (aktuálne žalobkyni) došlo k porušeniu práv a povinností uvedených v ustanovení zákona č. 250/2007 Z.z., keď participoval na zásahu do práv žalobkyne (vtedy žalovanej), ktoré však pre pôvodného žalobcu skončilo neúspechom z dôvodu, že bolo zistené, že jeho hmotnoprávne nároky nie sú dané.

16. Pokiaľ aj žalovaný vo svojom vyjadrení poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/107/2021, kde bolo konštatované, že v takom prípade nie je právny nástupca banky z titulu postúpenia pohľadávky pasívne vecne legitimovaný a zodpovedný za nároky podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, odvolací súd len uvádza, že Najvyšší súd v svojom konaní riešil zodpovednosť takéhoto subjektu v prípade, že došlo k postúpeniu pohľadávky, avšak postupovaná pohľadávka, resp. pohľadávka, ktorá bola predmetom sporu, nebola v súpise postupovaných pohľadávok, teda sa ani neskúmalo, či boli dodržané všetky predpoklady platného či neplatného postúpenia pohľadávky a porušenia konkrétneho spotrebiteľského práva či povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. V prejednávanej veci, naopak, predmetom konania bolo podľa žalovaného (vtedy žalobcu) aktívne konanie v pozícii nového veriteľa v dôsledku platného postúpenia pohľadávky a účinnej obrany voči takémuto konaniu žalovaného (vtedy žalobcu) obranou spočívajúcou v nedodržaní hmotnoprávnych predpokladov vyplývajúcich z hmotného práva pred postúpením pohľadávky podľa § 524 Občianskeho zákonníka (nebol dodržaný postup podľa § 53 ods. 5 (teraz § 53 ods. 9) Občianskeho zákonníka.

17. Preto odvolací súd napadnutý zamietavý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 389 ods. 1 písm. b/ CSP zrušil a vrátil na ďalšie konanie prvoinštančnému súdu.

Úlohou prvoinštančného súdu v ďalšom konaní bude spravovať sa právnym názorom odvolacieho súdu a rozhodnúť o výške uplatňovaného nároku žalobkyňou.

18. Prvoinštančný súd podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne aj o trovách konania.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

#### **Poučenie:**

17CoP/17/2016

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).